

кива въ Сливенъ); 36,732 души говорятъ български, 12 руски, 10 сръбски, 18 други славянски езици, 4,470 турски, 1 татарски, 481 гръцки, 31 албански, 3375 цинцарски, 615 „еврейски“, 414 арменски, 4 ромънски, 10 нѣмски, 1 италиански, 10 други неславянски, чужди езици (пропустнати сж циганитѣ); 45,671 сж бълг. поданици, 425 турски, 24 гръцки, 6 руски, 1 сръбски, 7 ромънски, 19 австрийски, 2 италиански, 1 персийски.

Отъ 1-и юлий 1904 г. до юлий 1905 г. е имало 1788 раждания, 523 женитби, 927 умирания, 41 преселвания и 40 изселвания.

По престѣпностъ: презъ казания периодъ е имало въ околията 5 умишлени убийства, 3 случайни; 9 умишлени наранявания, 1 случайно, 2 самоубийства, 1 намѣренъ трупъ, 2 удавени, 5 обира, 28 пожари, 1 незаконно помѣтане. Въ окръга най-малко престѣпностъ се пада на Айтосска околия, следъ нея на Котленски и следъ това на трето мѣсто иде Сливенската. Най-малка е престѣпността въ Айтосска, поради множеството тамъ турци, а въ Котленска — поради по-голямата интелигентностъ на селянитѣ ѝ. Българина, подобно на всички източни народи, като вѣковенъ свидетелъ на престѣпления и предметъ на такива, е все още малко или много престѣпенъ. У насъ има хора които убиватъ за единъ пакетъ тютюнъ, или за чаша вино. Ний не ценимъ човѣшкия животъ и едва ли не го приравняваме съ тоя на добитѣка. Колкото и да парадуваме съ модерничество, трѣбва да признаемъ, че все още сме на-низша степенъ култура — останалото е лустро. Отъ западнитѣ народи най-малко престѣпни сж английцитѣ, следъ това френцитѣ, германцитѣ, италианцитѣ и тѣй натакъ споредъ това, дали се приближаваме къмъ югъ, или се допираме до Азия.

Обществено здраве.

Въ цѣлия окръгъ има две първокласни болници: една въ Бургасъ и друга въ Сливенъ, държавни, съ по 1 управител-лѣкаръ, и 2 ординатори-лѣкари. Окръга е раздѣленъ на 11 санитарни околии. Въ Слив. околия има 1 лѣкаръ и 2 участъкови фелшери: 1 въ с. Драгоданово, а другъ въ с. Налбантлари. Въ самия Сливенъ има 2 градски лѣкари, 3 фелдшери и 1 акушерка.

Въ Сливенско селянитѣ сж по-здрави отъ другитѣ краища на окръга, защото тукъ нѣма блатливи мѣста подобно на Бургасска околия, а при това, то е въ подножието на планини.

За хигиената въ Сливенъ може много нѣщо да се каже толкозъ почти, колкото и за всѣки другъ български градъ въ свръзка не толкова съ климатнитѣ и други условия, отколкото съ възпитанието, бита на самото население и грижитѣ на държавата, властѣта. По тоя въпросъ съвсемъ малко, ако